

**Stella Benedictina Sive Regula Sanctissimi Patris Nostri
Benedicti**

Meyenschein, Benedikt

Hildesii, 1725

VD18 10311831

V. De Obedientiâ. Non quæras, quare? sinè cur, sinè murmure pare, Fac
citò, rumpe moras, tædia mitte foras.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65028](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65028)

- d) *Sive ob amorem Christi pro capitalibus hostibus suis in cruce deprecantibus.*
- e) *Seu modi proficiendi in spiritu.*
- f) *Id est, conscripta pro recipiendâ mercede vel magis ad literam, denuo productâ præsentata cœlesti Patrifamilias, quo sensu inferius c. 32. & 35. ferramenta ac vasalia Monasterii dicuntur consignari. & reconsignari.*
- g) *Sive reddetur.*
- h) *1 Cor. 2.*
- i) *Id est, in mentem vel intellectum.*
- l) *Vel devenit.*
- m) *Sic dicta ab efficiendo.*
- n) *De quâ infrâ c. 58.*

22. JAN. 23. MAI. 22. SEPTEMB.

C A P U T V.

De Obedientiâ.

Primus humilitatis a gradus est obedientia sine morâ. Hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius aliquid existimant c propter servitium sanctum, quod professi sunt, seu propter metum gehen-

alib[us] gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ.
 Mox ut d[icitur] aliquid imperatum à Majore e[sset]
 fuerit, ac si Divinitus imperetur, mor-
 ram pati nesciunt in faciendo. De qui-
 bus Dominus dicit f: Obauditu g auris
 obedivit mihi. Et iterum dicit h Docto-
 ribus: Qui vos audit, me audit. Ergo
 hi tales relinquentes statim, quæ sua
 sunt i, & voluntatem propriam defe-
 rentes, mox exoccupatis l manibus, &
 quod agebant, imperfectum relinquen-
 tes m, vicino obedientiæ pede n ju-
 bentis vocem faetis sequuntur; & velut
 uno momento & praedicta Magistri o
 jussio, & perfecta discipuli operatio, in
 velocitate timoris Dei p ambæ res q
 communiter citius r explicantur s, qui-
 bus ad vitam æternam gradiendi amor
 imcumbit t. Ideo angustam viam arri-
 piunt [unde Dominus ait u: Angusta via
 est, quæ dicit ad vitam] ut non suo arbi-
 trio viventes, vel desideriis suis & volunta-
 tibus x obedientes, sed ambulantes alieno
 y judicio & imperio, in Cœnobiis de-
 gentes, Abbatem sibi præesse desiderent.
 Sinè dubio hi tales illam Domini imi-
 tan-

tantur sententiam, quâ dicit z: Non
veni facere voluntatem meam, sed eis
qui misit me.

a) *Quidam legendum putant obedientia
tum propter materiam hujus capituli; tum
quia cap. 7. primus humilitatis gradus as-
signatur timor Domini. Sed prior lectu-
ræ antiquissima est, & communissima. Pri-
mus itaque hic accipitur secundum digni-
tatem, vel, ut explicat Smaragdus, in a-
etione; cap. 7. autem Primus ordine, vel
in corde. Fit autem in tractatione obe-
dientiæ mentio humilitatis, & contraria; quia
hae duæ virtutes sunt ita inter se conne-
xæ, ut altera sine alterâ stare non possit.
Unde nec simpliciter assentio B. Petro Da-
miani, Bernard. &c. pro Spiritu Ordinis
ac Regulæ nostræ statuentibus perfectam
obedientiam, nec aliis statuentibus humi-
litatem; sed utramque omnino conjungen-
dam puto.*

b) *Tò aliquid redundat, & in multis im-
pressis deest.*

c) *Alii legunt existimantes, alii subjungunt
particulam et, utrique finientes periodum
post faciendo.*

- d) *Id est, quamprimum.*
- e) *Id est, Superiore imprimis, ac deinde quo-vis Seniore.*
- f) *Per os Davidis, Psalm. 17.*
- g) *Alii legunt ab auditu, alii ob auditum vel ob auditus, alii melius cum Vulgata in auditu, id est, quam primum audivit.*
- h) *Luc. 10.*
- i) *Hoc est, propria negotia.*
- l) *Unum verbum, significans idem, quod evacuatis ab occupatione habitâ. Possunt autem ac debent etiam meliora ex objecto sive secundum se, ad imperium Superioris intermitti pro minus de se bonis; siquidem juxta Ss. Patres, levare ex obedientia vel minimum culmen de terrâ, longè majoris excellentiæ & meriti est, quam propriâ voluntate castigare se disciplinis, jejuniiis, &c.*
- m) *Quod itâ familiare fuit veteribus Monachis, ut scribentes ne cœptum quidem perficerent characterem, promentésque vim aut cerevisiam nec epistolium clauderent, Deo perfectam hanc obedientiam per miracula approbante.*
- n) *Id est, continuò, quasi jam stantes parati ad imperium.*
- o) *Sive*

- o) *Sive Abbatis vel ejusunque Superioris.*
- p) *Id est, proveniente ex timore Dei.*
- q) *Scil. iussio, & operatio seu executio.*
- r) *Pro citò,*
- s) *Sive expediuntur; ubi subintellige datum iis, hoc est, ab iis, quibus inest amor vitae æternæ.*
- t) *Alii sensum priorem finiunt post explicantur, connectentes præsens membrum cum sequenti, ac subaudientes nominativum. Hi, quibus ad vitam &c.*
- u) *Matth. 7.*
- x) *Alia lectio habet, voluntatibus.*
- y) *Hic insinuatur obedientia illa cœca, tantum opere à Ss. Patribus & Ascetis commendata: non quod instar bruti aut amentis oporteat obedire [nam teste Scripturâ rationabile obsequium vestrum: & sicut aliæ virtutes morales à prudentiâ diriguntur, ita & obedientia; cum hoc tamen discrimine, quod dictamen dirigens obedientiam magis fundetur in principio extrinseco, scil. in judicio Superioris, quam intrinseco, sive judicio proprio] Sed quod excludi debeant subtiles quæque discussiones, tum circa qualitatem præcipientis.*

an sit nobilis vel ignobilis, doctus vel indoctus, expertus regiminis vel inexperatus. **G**c. Tum circa materiam præceptam, sitne grata, an ingrata; facilis, an difficultis; utilis, an inutilis **G**c. Tum denique circa rationes ac motiva imperii. Nescit enim judicare, inquit *Gregor. M.* quisquis perfectè didicerit obedire. Sed *G* serpentis infernalis vox est: CUR præcepit vobis Deus? 2. Gen. 3.

z) *Joannis* 5. **G** 6.

23. JAN. 24. MAI. 23. SEPTEMB.

Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si, quod jubetur, non trepidè *a*, non tardè *b*, non tepidè *c*, aut cum murmurè *d* vel responsione nolentis efficiatur; quia obedientia, quæ Majoribus præbetur, Deo exhibitur *e*. Ipse enim dicit *f*: Qui vos audit, me audit. Et cum bono animo à discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus *g*. Nam cum malo animo si obédit discipulus, & non solum ore, verùm etiam in corde si murmuraverit; etsi impleat **C** **jus-**

jussionem *h*, tamen acceptum jam n
erit Deo, qui cor respicit murmurant
Et pro tali facto nullam consequitur g
tiam, imò pœnam murmurantium
currit *i*, si non cum satisfactione em
daverit. h)

- a) Sed generosè ac firmâ cum fiduciâ
Deum, qui humilibus dat vires & gratia*
- b) Nescit enim tarda molimina Spiritus i)
gratia, quam percipit verè obediens.*
- c) Nam tepidos evomit Deus ex ore suo.*
- d) Propter hoc enim Israëlitæ in deserto p
cussi sunt ignitis serpentibus. Num. 2
Core, Dathan & Abiron vivi à terra
inferno absorpti. Num. 16. Rursusq
14700. homines igne consumpti. Ibid.*
- e) Hic stimulus fortissimus: quis enim D
per os Superioris nobis laquenti obed
detrectet? Quare inter alia ad perfectio
nem obedientiæ spectat non tantum fac
actum, qui jubetur, sed etiam quia jub
etur, sive ut satisfiat voluntati Superioris
vel Dei per illum jubentis.*
- f) Luc. 10.*
- g) Ex Apostolo 2. Cor. 9.*

h) P

m m
urant
tur g
um
eme
uiciā
rrati
ritū
ens.
: suo.
rto p
um. 2
terra
fūmq
Ibid.
im D
obed
rfecl
nfaci
a jube
eriori
) Pn

h) Proinde talis non peccat contra Votum obedientiæ, cùm juxta Theologos lex humana impleatur per actum ex se bonum, et si non bene factum: deficit tamen ab ejus perfectione; quod solum volunt Ss. Patres, negantes talem esse obedientiam. Unde Ⓛ S. P. rectè subdit, quod talis incurrit pœnam, non inobedientium, sed murmurantium.

i) Tum apud Superiorem, si murmuraverit ore; tum verò apud Deum, si ore aut corde. Plura de obedientiâ per decursum.

24. JAN. 25. MAJI. 24. SEPTEMB.

C A P U T VI.

De Taciturnitate a.

Faciamus, quod ait Propheta b: Dixi, custodiam vias meas c, ut non delinquam in lingua mea: posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis d. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem e debet taceri, quantò ma-